

3 januari 2021

Johannes de Doper

Marcus 1:1-8

Thema: Johannes de Doper wijst de weg

Doel

De kinderen leren dat Johannes voorbereidingen treft voor de komst van Jezus.

Toelichting

Johannes leeft in de woestijn, aan de overzijde van de Jordaan. Hij valt op door zijn kleding en zijn karige voedsel. Hij valt ook op door zijn boodschap: bekeer u en laat u daarom dopen. Velen nemen zijn boodschap serieus. Tenslotte valt Johannes op, doordat hij van zichzelf af wijst naar de Messias. Jezus zal veel groter zijn dan hijzelf.

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: Johannes doopt mensen

Richtlijnen: Vertel aan de jongste kinderen dat Johannes er bijzonder uit ziet. Hij draagt ruige kleren. Hij leeft ook van de natuur: sprinkhanen en wilde honing. Hij spreekt mensen aan en brengt een belangrijke boodschap. Ze moeten God niet vergeten, maar iedere dag leven zoals Hij wil. Wie dat van plan is, mag gedoopt worden in de Jordaan. Helemaal kopje onder, schoongemaakt door het water, begint dan een nieuw leven. Dichtbij God.

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: Water wordt doopwater

Richtlijnen: Vraag aan de kinderen waar zij water voor gebruiken. Ze zullen veel kunnen noemen. Waar zou het water van de Jordaan voor gebruikt worden in de tijd van Johannes de Doper. Voor het wassen van kleding en de mensen zelf, om de planten op de akkers water te geven, ook om te drinken. Johannes doet nog iets in de Jordaan. Hij doopt mensen. Eerst roept hij hen op anders te gaan leven, want Gods Koninkrijk komt. Na hem komt immers de Messias, die veel belangrijker is.

Wie dat probeert mag zich laten dopen. Zijn zonden worden afgewassen. Maar ook verdrinkt hij zijn oude leven door kopje onder te gaan, hij begint opnieuw met Gods hulp. Schoonmaken en opnieuw beginnen, dichtbij God.

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: Ondergaan en bovenkomen

Richtlijnen: Vraag aan de jongeren of het voor hun gevoel verschil maakt of je kopje onder gaat in het water of zoals bij ons wat water over je hoofd gesprekeld krijgt?

Bij Johannes de Doper is de doop het gevolg van een eigen keuze. Als je luistert naar de oproep van Johannes je te bekeren, word je gedoopt. Je maakt een nieuw begin, omdat je gelooft dat de Messias snel komt om Gods Rijk te brengen. Je kunt ook zeggen: je doet weer wat altijd al de bedoeling was: dichtbij God leven. Niets nieuws, maar de bevestiging dat God recht heeft op jouw leven.

Wij worden (of we als kind of na een bewuste keuze gedoopt worden) gedoopt in Christus. Het water zegt dat Hij onze Redder wil zijn, dat we met Hem willen strijden tegen het verkeerde en ook met Hem zullen overwinnen in zijn Rijk van vrede en recht. Christus gaat ons daarin voor, Hij helpt ons tot zijn eer te leven, Hij houdt ons vast als dat niet lukt. De doop is: met Christus ondergaan en bovenkomen, eeuwig met Hem willen leven.

Extra bijbelgedeelte: Romeinen 6: 3-9

(We zijn gedoopt in de dood van Christus. Zijn lijden en sterven brengen ons eeuwig leven. Eerst op Gods aarde, later in zijn Koninkrijk.)

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Bij het Bijbelgedeelte

Marcus valt met zijn evangelie voor je gevoel met de deur in huis. Je leest niets over een geboorte of achtergrond van de Here Jezus. Hij laat er ook geen twijfel over bestaan: Jezus is de Zoon van God (deze woorden worden overigens niet door alle vertalingen genoemd). Marcus zet meteen in met Jezus' wegbereider: Johannes. Ook hij komt voor je gevoel 'uit de lucht' vallen. Ineens is hij er. Blijkbaar ging Marcus ervan uit dat de eerste lezers deze informatie wel kenden. Door zijn opening laat hij zien dat het evangelie van Jezus Christus voortbouwt op de Joodse Bijbel (dat het geworteld is in het geloof van Israël) in het bijzonder de woorden van de profeten. Jezus en Johannes komen in die zin dus zeker niet 'uit de hemel vallen!'

Tekst voor tekst

- Vs. 1vv Er is veel voor te zeggen om deze drie verzen te zien als introductie op het vervolg. Je zou kunnen zeggen dat het evangelie, de blijde boodschap, begint bij het optreden van Johannes. Tot hem gaan de Wet en de Profeten (Lucas 16:16): 'De Wet en de Profeten gaan tot aan Johannes: sindsdien wordt het Koninkrijk van God verkondigd...'. Johannes zal de weg bereiden voor de Messias door de mensen op te roepen tot inkeer te komen, en zo de weg klaar te maken. Zijn optreden kondigt een nieuwe tijd aan die door de profeten uit het Oude Testament is voorgezegd!
- Vs. 4 Dat Johannes in de woestijn optreedt is veelzeggend. De woestijn was de plek waar de Here God in zijn genade dagelijks voor zijn volk zorgde en op bijzondere manier met hen sprak en bij hen was. De Here God laat door de komst van Johannes zien dat Hij naar zijn volk omziet! De verwachting was ook dat de Messias in de woestijn zou verschijnen. De doop van Johannes is een teken van berouw en bekering (binnen Israël kende men het rituele reinigingsbad na een periode van onreinheid). Door zich te laten dopen lieten de mensen openlijk zien dat ze een nieuw begin wilden maken. Ze verootmoedigden zich, maakten zich klein voor God. Uiteraard gaat het dan niet alleen om de buitenkant, maar zeker ook om de innerlijke omkeer, de verandering van het hart. Johannes doet daar ook op: 'Breng vruchten voort die een nieuw leven waardig zijn.' (Lucas 3:8). Het gaat bij de omkeer dus om het hele leven. In de belijdenis van de zonden wordt de omkeer zichtbaar. In de doop ontvangt de dopeling het teken van Gods genade. Op deze manier ontstaat een nieuwe gemeenschap die gereed is om de Messias te ontmoeten. Opvallend is het dat hier wordt gesproken over de vergeving van zonden als iets dat nu al werkelijkheid kan zijn. Dit betekent niets anders dan dat de eindtijd in de zin van Gods heilstijd is aangebroken. Gods vergeving geeft echte vrijheid!
- Vs. 5 Het is toch wel een bijzondere situatie die hier beschreven wordt: mensen komen massaal naar Johannes toe (het is overigens bekend dat er in die tijd veel Messiaanse bewegingen waren; de tijd was er rijp voor o.a. vanwege de bezetting van de Romeinen). Blijkbaar hebben de mensen behoefte aan een nieuw begin. Hebben ze misschien gedacht dat ze de komst van Gods Rijk konden versnellen door hun inkeer, hun omkeer? Openlijk komen de mensen voor hun zonden uit. Uit het evangelie van Matteüs blijkt dat er ook veel Farizeeën en Sadduceeën zich lieten dopen. Johannes twijfelt daarbij aan hun oprechtheid. Het gaat dus inderdaad om je hele leven en niet om een vrome buitenkant.
- Vs. 6 De beschrijving van Johannes geeft het beeld van een boeteprofeet en ook van de Oudtestamentische profeet Elia. Zijn komst was in het Oude Testament ook beloofd. In Maleachi 3:23 'Voordat de dag van HEER aanbreekt, die groot is en ontzagwekkend, stuur ik jullie de profeet Elia.' De komst van Johannes is dan ook een teken van Gods genade. Het oordeel hoeft de mensen niet te overvallen! Nu is het de tijd om boete te doen.
- Vs. 7 Johannes doopt niet alleen, hij verkondigt ook. Marcus omschrijft dat hier heel beknopt. Hierbij is Johannes zich heel bewust van zijn positie. Het gaat niet om hem, maar om Degene die na hem komt. Zelfs voor het meest nederige werk voelt hij zich te klein. Het is bekend dat de rabbijnen zich door hun leerlingen lieten dienen. Het losmaken van hun schoenriem was echter het werk van slaven. Zelfs daarvoor voelt Johannes zich te klein.
- Vs. 8 Het dopen met water is en blijft een uiterlijke reiniging, het is een teken. In het Oude Testament wordt de Heilige Geest als gave van de eindtijd gezien. Deze is nu dus aanstaande! Johannes verkondigt hier dat met de komst van de Messias ook de Heilige Geest komt. De Heilige Geest zal ons innerlijk reinigen. Dat zullen we niet altijd even fijn vinden. Tegelijk zal Hij ons ook geschikt maken om Jezus te volgen. Zo is de doop met de Heilige Geest tegelijk een hele bemoediging. De tijd van dorheid is voorbij! God gaat door met zijn volk, Hij is en blijft trouw!

Vragen

- Hoe verklaar je de behoefte van de mensen om door Johannes gedoopt te willen worden?
- Hoe zou jij het vinden om je zonden 'en public' te belijden?

Auteur: HdJ

Liederen

Psalm 1	
Lied 158a	(=Gezang 67 LvdK)
Lied 456b	(= Gezang 46 LvdK)
Lees je Bijbel	Hemelhoog 382
Meer en meer	Hemelhoog 384
Ben je groot of ben je klein	Hemelhoog 389
Lees maar in de Bijbel	Hemelhoog 489

Auteur: PZ

Johannes doopt mensen

'Wat loop je goed mee, Lea. Nog even volhouden hoor. We zijn er bijna.' Lea houdt de hand van mama stevig vast. Mama loopt in een stevig tempo door. Lea kijkt om zich heen of ze haar broer Nathan ziet. Lea kan hem nergens vinden. Hij loopt waarschijnlijk voorop met de andere jongens. Lea, Nathan en hun ouders zijn onderweg naar Johannes. Samen met heel veel mensen lopen ze door de woestijn. Ze zijn op weg naar de plek waar Johannes altijd praat. Het is warm en er waait veel zand. Lea houdt een sjaal voor haar mond en neus. Ze heeft geen zin in zand in haar mond.

Lea vindt Johannes een bijzondere man. Hij ziet er heel anders uit dan haar vader en de andere mannen in de stad. Johannes draagt ruige, bijna wilde kleren. Een lange jas met lange haren eraan. Nathan vertelde haar dat de jas is gemaakt van kamelenharen. Johannes eet ook heel anders dan zij. Johannes leeft van wat hij in de woestijn kan vinden. Voornamelijk sprinkhanen en wilde honing. Honing vindt Lea heerlijk, maar sprinkhanen? Bah, ze griezelt ervan.

Eindelijk gaat de groep langzamer lopen. Lea is blij toe. Haar voeten doen pijn van de lange wandeling. Ze ziet Johannes al staan. Samen met mama loopt ze naar de zijkant van de groep. Daar staan papa en Nathan al op hen te wachten. Papa schuift Lea naar voren. Zo kan ze Johannes goed zien. Johannes kan heel mooi vertellen. Lea luistert graag naar hem.

Johannes leert de mensen dingen over God. Het is belangrijk dat we God niet vergeten, maar iedere dag leven zoals Hij het wil. Wie van plan is om zo te leven mag gedoopt worden in de rivier Jordaan. Lea heeft het al eens gezien. De mensen en de kinderen die gedoopt worden gaan helemaal kopje onder. Johannes legt hen uit waarom het belangrijk is om gedoopt te worden. Door het water word je helemaal schoongemaakt. Je begint een nieuw leven. Een nieuw leven dichtbij God.

Lea en Nathan hebben papa en mama horen praten over Johannes. Over de verhalen van God en over een nieuw leven met Hem. Op de terugweg lopen Lea en Nathan achter papa en mama aan, die zijn druk aan het praten. Lea vangt af en toe wat woorden op. Spijt van verkeerde dingen, nieuw leven en Jordaan. Lea kijkt naar Nathan. Hij luistert ook naar papa en mama. 'Wil jij gedoopt worden?' Nathan knikt en geeft een kneepje in haar hand. 'Heel graag', zegt hij. Lea knijpt terug. 'Ik ook, ik wil ook graag gedoopt worden.' In stilte lopen ze naar huis. Lea hoopt dat zij de volgende keer ook naar de rivier gaan. Ze wil graag een nieuw leven beginnen.

Auteur: HVM

Water wordt doopwater

Inleiding

Als je het heel warm hebt, na een potje voetballen of een gymles is een grote slok uit je flesje water heerlijk verkoelend. Van een douche word je weer schoon, de vuile vaat was je in de afwasmachine of een bak met water en afwasmiddel. De wc trekken we door met water. We gebruiken water voor allerlei dingen. We kunnen eigenlijk niet zonder water.

Bijbelvertelling

Vandaag gaat het ook over water. Jordaanwater. De Jordaan is de belangrijkste rivier in Israël. De rivier was belangrijk voor het land; de planten en gewassen kon je er water mee geven. Er kon in gewassen worden en nog veel meer. Water, rivieren betekenen levenskansen voor de mensen.

De rivier de Jordaan loopt dwars door de woestijn en in die woestijn was een man. Johannes de Doper, zoon van Elisabet en Zacharias. De woestijn komt vaak voor in verhalen in de Bijbel. Mozes is bijvoorbeeld veertig jaar met het volk in de woestijn als ze uit Egypte bevrijd zijn en op weg terug naar het beloofde land. De woestijn is een plek van droogte en staat in de Bijbel vaak symbool voor moeilijkheden. Maar God is daar wel telkens bij, in alle verhalen zijn er moeilijkheden waar heel het volk of mensen met God doorheen gaan. In deze geschiedenis is Johannes de Doper aan het werk. Hij brengt uitkomst voor mensen in moeilijkheden. God laat zien dat Hij naar zijn volk omziet. Dat Hij weet dat de mensen in Israël het moeilijk hebben.

Johannes was een man die een mantel van kamelenhaar droeg met daarom heen een leren riem. Zijn eten bestond uit sprinkhanen en wilde honing. Voor ons een raar idee. Maar de mensen in Israël kenden zulke mannen we. Ooit was er de profeet Elia, die had ook zulke kleren aan en at ook dat voedsel. De mensen herkennen in Johannes een profeet. Een profeet die in het Oude Testament ook al voorspeld is: Voordat de dag van de HEER aanbreekt, die groot is en ontzagwekkend, stuur ik jullie de profeet Elia. Niet letterlijk voor de tweede keer dezelfde profeet, maar een profeet die lijkt op Elia. Voordat Jezus, de Messias, de Redder komt, komt eerst de profeet die op Elia lijkt. Profeten werden door God gestuurd met een boodschap voor de mensen.

Johannes riep de mensen op om zich te laten dopen. Wij kennen dopen ook, vaak een kindje dat gedoopt wordt in de kerk. Maar hier ziet het dopen er iets anders uit. Volwassen mensen lieten zich dopen en dat deden ze, omdat ze geraakt waren door de woorden van Johannes. Ze wisten dat wat hij zei en wat hij van hen vroeg waar en belangrijk was. Ze kregen geen water over hun hoofd, maar gingen zelf kopje onder in de rivier. Johannes zei namelijk dat de mensen tot inkeer moesten komen. Ze moesten eens goed nadenken waar ze mee bezig waren en ontdekken of dat goed was. Door zich te

laten dopen lieten ze zien dat ze een nieuwe start wilden maken met hun leven.

Johannes doopte met water uit de rivier de Jordaan. Er staat dat er heel veel mensen naar Johannes toekomen. Eerst waren de mensen vooral nieuwsgierig: wat heeft hij te zeggen? Wat gebeurt er in de woestijn? Maar veel mensen willen graag een nieuw begin in hun leven. Ze hebben het moeilijk, de Romeinen zijn de baas. De Joden wachten op de Messias, wanneer zou die nou komen? Heel veel mensen horen wat Johannes zegt en laten zich dopen. Dit zorgt voor de bijnaam van Johannes, wij kennen hem als Johannes de Doper.

Johannes weet dat hij door God gestuurd is om de mensen te dopen en hun te vertellen ze een nieuwe start kunnen maken in hun leven. Johannes weet ook dat hij niet de belangrijkste is. Hij doet niet gewichtig, hij zet zichzelf niet in het middelpunt. Nee, hij blijft vertellen dat het niet om hem gaat. Na mij komt iemand die belangrijk is, zegt hij telkens. Die persoon zal zo belangrijk zijn dat ik het niet eens waard ben om mijn schoenriemen los te maken.

Wij maken zelf onze schoenen los en vast, maar vroeger had men daar slaven voor. Schoenen zaten met riemen om de benen van een man heen en slaven hielpen bij het aan- en uittrekken van de schoenen. Johannes zegt: ik ben nog onbelangrijker dan een slaaf. En daarmee zegt hij ook, degene die na mij komt, die is pas echt belangrijk. Wacht op Hem, kijk naar Hem uit. Als jullie al naar mij komen om mij te zien en te horen, nou wacht nog heel even, straks komt er iemand, daar moet je naar gaan kijken. Als jullie je nu al laten dopen, met gewoon water uit de Jordaan, wacht dan maar, want degene die na mij komt, die zal jullie dopen met de Heilige Geest. Het water van de Jordaan kan alleen de buitenkant van de mensen schoonmaken, de Heilige Geest kan de binnenkant van mensen schoonmaken. De Heilige Geest helpt je om je leven echt anders te leven, om God het belangrijkste te maken in je leven.

God had al aan Eva in het paradijs de Messias, de Redder, beloofd. Het volk van God had sinds die tijd al heel wat meegemaakt. Mooie, maar zeker ook moeilijke dingen. Door Johannes de Doper, zijn werk en zijn boodschap laat God zien dat hij zijn volk, zijn kinderen niet vergeet. Dat Hij doorgaat met zijn plan, dat de Messias echt komt, dat hij in die tijd al heel dichtbij was.

Johannes is een richtingaanwijzer naar Jezus: hou vol, we zijn nog in de woestijn, maar de Redder komt eraan. De Redder en de Heilige Geest die er samen voor zorgen dat we niet in de moeilijkheden van het leven vast hoeven te blijven zitten.

God is trouw, dat laat Hij zien door een man in simpele kleding, die simpel eten eet en maar heel simpel water gebruikt om zijn werk te doen. Maar wat een rijkdom zit er in deze simpele dingen.

Auteur: CdG

Ondergaan en bovenkomen

Inleiding

Vraag aan de jongeren of het voor hun gevoel verschil maakt of je wat water over je hoofd gesprenkeld krijgt bij het dopen of dat je kopje onder gaat in het water?

Reageer op hun antwoorden, maar alleen om die duidelijker te krijgen. Er is geen goed of fout. De gedachtewisseling is uitgangspunt voor het bespreken van het bijbelgedeelte.

Bijbelgedeelte

'Het begin van het evangelie van Jezus Christus, Zoon van God'. Dat lezen we in Marcus 1:1. Als Marcus aan de mensen wil uitleggen wie Jezus is, begint hij bij iemand anders, de laatste die Hem heeft aangekondigd. Het is Johannes de Doper. Hij bereidt de mensen voor op het verschijnen van Gods Zoon, de Messias.

Johannes de Doper komt in beeld in een moeilijke tijd. Er hangt een sfeer van tegenslag en moedeloosheid. De Romeinen bezetten Kanaän en ontnemen de Israëlieten hun vrijheid. Altijd moet je uitkijken wat je zegt en wat je doet. Je kunt zomaar keihard worden aangepakt als dat de Romeinen niet zint. In de gevangenis of nog erger. Misschien zul je zeggen: ja, maar de Israëlieten geloven toch dat de HEER bij hen is? God heeft toch nog nooit in de steek gelaten. Hij heeft hen bevrijd uit Egypte uit de slavernij van de meedogenloze farao. Hij heeft hen gebracht in het beloofde land, waar ze nu wonen. Veilig, dwars door de woestijn, waar eten en drinken altijd een probleem zijn. En toen Babel Israël veroverde, als straf voor de ongehoorzaamheid van Israël, had God hen ook niet ten onder laten gaan met hun afgoden. Hij had een nieuw begin met hen gemaakt: Jeruzalem en de tempel werden herbouwd.

De Joden hoeven toch niet bang te zijn? God is toch bij hen? Ja, zo zou het moeten zijn. Maar dat maakt de tijd waarin Johannes leeft extra donker. De Israëlieten kennen de Schriften, maar geloven ze niet echt. Ze nemen de HEER en zijn geboden niet serieus.

Ze weten wel dat de profeten hebben gezegd, dat de Verlosser zal komen. Hij zal vrede en recht brengen en vergeving voor alle zonde van Israël. Dan breekt Gods Rijk aan. Er zijn mensen die zeggen dat zij die verlosser zijn. Ze komen met een spectaculaire boodschap en verzamelen mensen om zich heen. Ze gaan de strijd aan met de lamlendigheid en neerslachtigheid van Israël. Veel van hen verdwijnen weer uit beeld, omdat mensen hen niet geloven of omdat ze door de Romeinse overheid als staatsgevaarlijk worden beschouwd en gedood.

Dan verschijnt bij de Jordaan, de grensrivier van Israël een man. Hij spreekt de pelgrims op weg naar Jeruzalem aan, maar ook andere reizigers die de rivier oversteken. Blijkbaar woont hij in de woestijn in zijn kameelharen mantel. De mensen zien dat hij leeft van sprinkhanen en wilde honing. Zijn boodschap is dat de Messias bijna komt, dat de HEER nu gaat doen wat Hij heeft beloofd. De mensen moeten nu tot inkeer komen en God weer centraal zetten in hun leven. Ze moeten bedenken dat ze anders moeten gaan leven, volgens Gods wet. Anders missen ze Gods liefde en genade. Iedere keer herhaalt Johannes dit. En als mensen naar zijn woorden luisteren, laat hij hen hun oude leven afzweren. Hij doopt hen: ze gaan onder in het water van de Jordaan en komen schoon en nieuw weer boven. Op weg naar een nieuw bestaan, op weg naar het Rijk van God.

Hij doet dat zo indrukwekkend dat mensen zich afvragen of Johannes soms een profeet is. Johannes zegt dat hij de bode is die Jesaja aankondigt. Hij zegt over de Messias: 'Let op, ik zend mijn bode voor je uit, hij zal de weg voor je banen. Luid klinkt een stem in de woestijn: Maar de weg van de Heer gereed'. Het zou natuurlijk kunnen, dat van die woestijn en het oproepen om de Verlosser te verwachten, dat klopt met wat ze zien en horen.

'Bent u niet zelf de Messias?', vraagt een bewonderaar. 'Wat u zegt is de waarheid'. 'Nee, absoluut niet', zegt Johannes. Na mij komt iemand die tot veel meer in staat is. Hij is God zelf die bij ons komt. Ik ben zijn dienaar, door God aangewezen. De Messias is mijn Heer, ik moet alles zeggen en doen tot zijn eer. De Messias is zo groot dat ik het eigenlijk niet waard ben om het minste van het minste werk voor hem te doen. Ik ben te min om zijn schoenriemen vast te maken. Jullie vinden mij geweldig, een profeet van God, maar het draait echt niet om mij. Ik doop met water, de Messias met de Heilige Geest. Met Hem begint Gods Rijk, waarop wij al eeuwen wachten'. Dan herhaalt hij zijn boodschap: Bekeer je, kom tot inkeer, laat je dopen. Want Hij komt.

Bij Johannes de Doper is de doop het gevolg van een eigen keuze. Als je luistert naar de oproep van Johannes je te bekeren, word je gedoopt. Je maakt een nieuw begin, omdat je gelooft dat de Messias snel komt om Gods Rijk te brengen. Je kunt ook zeggen: je doet weer wat altijd al de bedoeling was: dichtbij God leven. Niets nieuws, maar de bevestiging dat God recht heeft op jouw leven. Hij heeft jou het leven gegeven en Hij is dus ook het doel van je leven. Daar wil jij geen nee tegen zeggen, maar van harte ja.

Dat kan een breuk betekenen met jouw geloven tot nu toe. De lautheid en de onverschilligheid moeten weg. Het van twee walletjes eten is afgelopen. Je moet helemaal gaan van God en zijn Rijk.

lees verder op de volgende bladzijde

Wij leven na Johannes, ook na Jezus. We hebben de Bijbel en weten welke goede boodschap Jezus heeft gebracht. Hij heeft Johannes' woorden herhaald en nog veel beter dan hij zichtbaar gemaakt. Jezus is geboren in Betlehem: God kwam zelf in de wereld. Jezus heeft wonderen en tekenen gedaan, zoals de profeten hebben aangekondigd om duidelijk te maken dat we God in Hem leren kennen. Jezus heeft niet opgegeven, maar was eindeloos trouw, ook al werd Hem dat vreselijk moeilijk gemaakt. Jezus was bereid om voor Gods Koninkrijk zijn leven te geven. De Bijbel roept ons op om te doen wat de mensen in de tijd van Johannes deden: een nieuw leven beginnen. Jezus zelf zegt dat we moeten leren wat Hij heeft gezegd, dat we ons moeten laten dopen. De christelijke kerk gehoorzaamt daaraan. Wij worden (of we als kind of na een bewuste keuze gedoopt worden) gedoopt in Christus. Het water (of dat nu veel is of weinig) zegt dat Hij onze Redder wil zijn, dat we met Hem willen strijden tegen het verkeerde en ook met Hem zullen overwinnen in zijn Rijk van vrede en recht.

Christus gaat ons daarin voor, Hij helpt ons tot zijn eer te leven, en Hij houdt ons vast als dat niet lukt.

De doop is: met Christus ondergaan en bovenkomen, altijd met en voor Hem willen leven.

Afsluiting

Grijp terug naar de inleidende vraag of het verschil maakt of je bij de doop ondergaat of maar weinig water op je hoofd gesprenkeld krijgt. Zijn de jongeren er anders over gaan denken?

Auteur: RvO